

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611200334
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1611200334.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobkyne: Z. T., H.. XX.XX.XXXX, C. Q. X, Z., zast. advokátom JUDr. Milanom Valašikom, so sídlom 29. augusta 5, Bratislava, proti žalovaným: X/ S. Z., C. E. XXX/XX, C., X/ E. Z., C. E. XXX/XX, C., obaja zast. advokátkou JUDr. Martou Vícenovou, so sídlom Záhorácka 5478/15B, Malacky, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 9. júna 2020, č.k. 7C/13/2011-226, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie určil, že žalobkyňa Z. T., Q.. A., H.. XX.XX.XXXX, C. Q. X, XXX XX Z., je vlastníčkou S. XX/XXX na S. Č. XXXX X. N. XXX Z.X H. K. N. X. Z., X. Z., E. Ú. Z., T. na F. N. Č.. XXXX. Rozhodol tiež, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, a že žalobkyni vráti súdny poplatok v sume 199 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia najskôr uviedol, že žalobkyňa v žalobe argumentovala tým, že na F. Č.. XXXX je uvedená ako vlastníčka predmetnej S.. Č.. XXXX N. S. XX/XXX, ktorú chcela v roku 2004 darovať P. K., s ktorým uzatvorila darovaciu zmluvu, avšak správa katastra zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva z dôvodu, že ju ako vlastníčku predmetnej parcely neeviduje. Žalobkyňa s rozhodnutím správy katastra nesúhlasila, podala opravný prostriedok na Krajský súd v Bratislave, ktorý ňou napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil správe katastra na ďalšie konanie, ktorá však konanie o vklade prerušila a vyzvala účastníkov konania na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva a potom znovu vydala rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad. Žalobkyňa poukázala v žalobe na to, že v poslednom zamietavom rozhodnutí zo dňa 15.07.2010 K. E. Z. konštatuje, že k predmetnému pozemku existuje duplicitné vlastníctvo, keď ten istý pozemok je vedený na F. Č.. XXXX B. A. N. B. T. na F. Č.. XXXX B. K. S.. Č.. XXXX/X vo vlastníctve Ž. X/ C. F., ktorá ho medzitým previedla na žalovaných 1/ a 2/, pričom na oboch LV je poznámka, že hodnovernosť údajov na LV bola spochybnená. Zdôraznila, že svoj podiel 26/180 zdedila po svojej Z. B. A., T.. M. XX.XX.XXXX a poukázala na Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 10D/220/02. Uviedla, že jej matka túto parcelu zdedila po X. A. A.. Spochybnila vlastnícke právo Ž. X/ C. F. s poukazom na to, že k uvedenej parcele boli urobené dve vyhlásenia o vydržaní, obe A.. Z. N., v roku 1998 a v roku 2004, keď A.. Z. N. najprv v roku 1998 vyhlásila, že predmetnú nehnuteľnosť

vydržal S. A. a následne o šesť rokov neskôr v roku 2004 urobila ďalšie vyhlásenie, že vlastníkom tej istej nehnuteľnosti (označenej ako dielec 3 vo výmere 651 m² oddelený od S. Č.. XXXX) je žalovaná 3/. Považovala za vylúčené, aby žalovaná 3/ pozemok vydržala po šiestich rokoch a celým postupom vydržania v jej prospech a na to nadväzujúcim prevodom na žalovaných 1/ a 2/ bola ona (žalobkyňa) pozbavená svojho dedičstva.

3. Poukázal na to, že žalobkyňa sa pôvodne (po pripustení žalovanej 3/ do konania a pripustení zmeny žaloby) voči žalovaným 1/ a 2/ a žalovanej X/ C. F. okrem uvedeného určenia vlastníctva k vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti, domáhala aj určenia neplatnosti osvedčenia o prehlásení C. F. o nadobudnutí vlastníctva na základe vydržania vo forme notárskej zápisnice zo dňa 11.03.2004, N/125/04 Nz/21392/04 a určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22.03.2004 medzi C. F. ako predávajúcou a žalovanými 1/ a 2/ ako kupujúcimi, a že „prvým“ rozsudkom č.k. 7C/13/2011-164 zo dňa 24.03.2017 jej žalobu zamietol. Konštatoval, že žalobu v časti požadovaných určení neplatnosti osvedčenia a kúpnej zmluvy zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu a v časti o určenie vlastníctva z dôvodu, že mal zápisnicou o vydržaní č. Nz 341/98 zo dňa 12.06.1998, čestnými vyhláseniami B. A. B. P. K. a výsluchom K. N. A. preukázané, že sporná nehnuteľnosť (v príslušnom podiele) nemala byť prededená na žalobkyňu ani po jej starom otcovi, ani po jej matke, keďže došlo k platnému vydržaniu parcely Č.. XXXX S. A., H.. XX.XX.XXXX, E. M. XX.XX.XXXX.

4. Uviedol obsah odvolania žalobkyne voči rozsudku č.k. 7C/13/2011-164 zo dňa 24.03.2017 v časti zamietnutia jej žaloby o určenie vlastníctva a konštatoval, že na jej odvolanie Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 10Co/224/2017-195 zo dňa 19.06.2019 uvedený rozsudok v napadnutej časti zamietnutia žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Podrobne spísal dôvody, pre ktoré odvolací súd „prvý“ rozsudok v napadnutej časti zrušil a citoval zo zrušujúceho uznesenia rozhodujúce pasáže, argumenty a právne závery odvolacieho súdu. Ustálil, že po zrušení uvedeného rozsudku v napadnutej časti zostalo predmetom sporu určenie vlastníckeho práva pre žalobkyňu v podiele XX/XXX na S. Č.. XXXX X. N. XXX Z.X T. na F. Č.. XXXX pre E.. Ú.. Z.. Vyhodnotil, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný, keďže vlastníctvo k predmetnej parcele je právne neisté, je zapísaná duplicitne na dvoch listoch vlastníctva a je potrebné k nej usporiadať vlastnícky vzťah.

5. Poukázal na všetky zistenia z dokazovania vykonaného výsluchom strán a K. L. F. B. N. A., X. K. K. F. N. Č.. XXXX B. Č.. XXXX pre E.. Ú. Z., S. N. Č.. XXX, Q. K. E. Z. T. dňa 29.07.2004, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp/165/04 zo dňa 08.09.2005, rozhodnutím Katastrálneho úradu v Bratislave zo dňa 15.07.2010, osvedčením o dedičstve č.k. 10D/220/02 zo dňa 11.03.2003, osvedčením o dedičstve č.k. 18D/692/96 zo dňa 05.09.1996, oznámením Katastrálneho úradu v Bratislave zo dňa 01.02.2007, notárskou zápisnicou N/125/04 Nz 21392/04 zo dňa 11.03.2004, notárskou zápisnicou Nz 241/98 zo dňa 12.06.1998, stanoviskom Mesta Malacky zo dňa 21.05.1998, čestným prehlásením B. A. zo dňa 06.05.1998, čestným prehlásením P. K. zo dňa 29.04.1998, listom vlastníctva, týkajúcim sa vyplatenia nájomného, keď podrobne uviedol obsah jednotlivých listinných dôkazov, ako aj výpovedí strán sporu a svedkov pred súdom. Vec posúdil právne podľa ust. § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 Obč. zák. a po opätovnom oboznámení sa s vykonanými dôkazmi ako aj názorom a vyhodnotením odvolacieho súdu dospel k záveru, že žaloba žalobkyne o určenie vlastníckeho práva k S.. Č.. XXXX N. S. XX/XXX, T. na F. Č.. XXXX pre E.. Ú.. Z., je dôvodná.

6. Vyhodnotil, že S. Č.. XXXX, ktorá je predmetom sporu, je v súčasnosti zapísaná na dvoch listoch vlastníctva, a to na pôvodnom F. Č.. XXXX B. S. Q.. „ X. N. XXX Z., B. R. B. K. S. Č.. XXXX/X X. N. XXXX Z.X T. na F. Č.. XXXX (N. Č. N. XXX Z.X podľa O. S. Č.. XX/XXXX), čo vyplýva z oboch listov vlastníctva a z rozhodnutia E. Ú. N. C., K. E. Z. zo dňa 29.07.2004. K zápisu na F. Č.. XXXX došlo na základe notárskej zápisnice N 125/04, Nz 21392/04 v prospech C. F., ktorá prehlásila, že vlastnícke právo k predmetnej parcele nadobudla na základe vydržania, pričom konštatoval, že pri výsluchu však nevedela k uvedenej zápisnici nič bližšie uviesť. Jej otec, K. L. F. uviedol, že mal záujem o pozemky a pozemky skupoval, avšak neuviedol ani zmienku o tom, že by predmetné pozemky ani akékoľvek iné pozemky užíval resp. bol ich držiteľom od roku 1980 tak, ako je uvedené v notárskej zápisnici o vydržaní. Z uvedeného považoval súd prvej inštancie za zrejmé, že pôvodne žalovaná 3/ BB. F. (B. S. H. K. L. F.) nemohla nadobudnúť vlastníctvo k predmetnej časti parcely Č.. XXXX X. N. XXX Z.X (dielec 3) ako súčasť novoutvorenej S. Č.. XXXX/X. Z ich výsluchov vyhodnotil, že nikdy neboli dobromyseľnými držiteľmi spornej parcely po zákonom stanovenú dobu 10 rokov, z čoho vyvodil, že ani

nemohli nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním. Zdôraznil tiež, že toto vyhlásenie o vydržaní navyiac nasledovalo len 6 rokov po tom, ako bolo urobené prvé vyhlásenie o vydržaní v prospech S. A. pod č. Nz 241/98, čo absolútne vylučuje uplynutie 10 ročnej premlčacej doby v prospech pôvodne žalovanej 3/. Dospel potom k záveru, že na strane pôvodnej žalovanej 3/ neboli splnené podmienky vydržania.

7. Ďalej skonštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne tvrdili, že vlastnícke právo k spornej parcele v celosti nadobudol ešte S. A., H.. XX.XX.XXXX, a to na základe vydržania, o čom svedčí notárska zápisnica Nz 241/98, pričom držbu predmetného pozemku mali dosvedčovať čestné prehlásenia B. A. (Z. Ž.) B. P. K. (K. S. A.). Začiatok držby predmetného pozemku mal byť už od roku 1935 a nepretržitá držba mala trvať až do roku 1950, kedy bola parcela vnesená do družstva. V prvom rade sa súd prvej inštancie zaoberal tým, či bolo preukázané, že by v roku 1935 existovala dohoda medzi S. A. (pôvodným vlastníkom podielu XX/XXX, C. Z., E., B. B. A. A.) a jeho bratom A. A. (starým otcom žalobkyne) o tom, že by S. A. mal užívať v celosti S. Č.. XXXX. Z čestných vyhlásení B. A. (Z. Ž.) a P. K. (R. Ž.) ustálil, že takúto dohodu ústne uzavrel S. A. P. K. K. Z., E. B. B., a že z nich nevyplýva, že by takúto ústnu dohodu uzavrel aj s bratom A. A. (K. X. Ž.). Práve naopak, z uvedených čestných vyhlásení vyplýva, že S. A., následne jeho K. S. A., H.. XX.XX.XXXX užívali predmetnú parcelu spolu s B. A. (Z. Ž.). Z uvedeného vyhodnotil, že S. A., H.. XX.XX.XXXX nikdy nemal v skutočnej držbe parcelu Č.. XXXX v celosti, keďže ju až do r. 1950, kedy bola vnesená do družstva, užíval spolu s B. A.. Poukázal aj na to, že samotný S. A. musel v roku 1941 vedieť, že parcela sa dedila po jeho otcovi (S. A.) a túto nadobudli v podieloch 13/180 jeho súrodenci B. O. B. P. K. ako vyplýva z PKV vložky (na základe uznesenia súdu čj. Nc II 332/41 zo dňa 15.09.1941). Dospel potom k záveru, že S. A., H.. XX.XX.XXXX, preto nemohol byť v čase vykonania vyhlásenia v notárskej zápisnici Nz 241/98 urobeného prostredníctvom zástupkyne A.. Z. N. o užívaní S. Č.. XXXX v celosti dobromyseľný. Zdôraznil, že čestné vyhlásenia P. K. B. B.H. A. hovoria o skutočnej držbe podielov vo výške 167/180 (prepisované podiely), pričom nie je zrejmé koho podiely by to mali byť nakoľko po spočítaní podielov Z. A. (XX/XXX), E. A. (XX/XXX), B. A. (XX/XXX), K. E. Z. Z. S. A. M., B. S. S. A. (XX/XXX) B. X. S. A., H.. XX.XX.XXXX, R. R. S. K. S. XXX/XXX, teda C. S. A. A. (XX/XXX), K. E. S. A. podľa oboch vyhlásení dohodu nemal. Keďže na strane S. A., H.. XX.XX.XXXX nebol daný nadobúdaci titul vo vzťahu minimálne k podielu A. A. (XX/XXX), nemohol byť S. A. dobromyseľný v tom, že mu patrí celá S. Č.. XXXX a teda nezačala plynúť ani 10 ročná premlčacia doba. Ustálil, že po roku 1989 sa predmetný pozemok dedil vo vetve po A. A. (S. XX/XXX) na jeho potomkov, a to na B. A. (S. XX/XXX - S. Ž.), A. D. (S. XX/XXX) B. E. N. (S. XX/XXX) B. R. na T. X.G. X. M. XXD/XXX/XX, B. H. po B. A. na žalobkyňu osvedčením o dedičstve 10D/220/02. Vo vetve po S. A. sa jeho podiel dedil v roku 1941 na potomkov S. A., H.. XX.XX.XXXX (a teda už v roku 1941 vedel, že nie je vlastníkom v celosti), B. O.S. B. P. K., H. po B. O. na základe rozhodnutia D/452/93 na jej potomkov B. O., Z. E. B. G. Č. na E. N. S. XX/XXX. Konštatoval, že z oznámenia Katastrálneho úradu v Bratislave zo dňa 01.02.2007 vyplýva, že pri zápise notárskej zápisnice N 125/04, NZ 2121392/04 sa zapisovala aj kúpna zmluva, uzatvorená medzi S. A., P. B. O., P. Z. E., G. Č. ako predávajúcimi a C. F. ako kupujúcou. Vyvodil, že aj z tohto úkonu vyplýva, že Pavol Jursa vedel, že je vlastníkom iba podielu na spornej parcele a spolu s ďalšími podielovými spoluvlastníkmi prevádzal svoj podiel. Zo všetkých uvedených skutočností v ich časovej následnosti mal potom súd prvej inštancie preukázané, že Pavol Jursa nikdy nemal nadobúdaci titul od ktorého, by bolo možné odvodiť jeho dobromyseľnosť, a teda nikdy mu nezačala plynúť 10 ročná vydržacia doba, v dôsledku čoho nemohol nadobudnúť spornú parcelu vydržaním v celosti. Uzavrel, že žalobkyňa potom nemohla stratiť vlastníctvo k S. XX/XXX na S. Č.. XXXX, ktorý nadobudla dedením od svojej Z. B. A. (Osvedčenie o dedičstve sp.zn. 10D/220/02) a jej matka od svojho X. A. A. (Osvedčenie o dedičstve sp.zn. 18D/692/96). Súd prvej inštancie zo všetkých vyššie uvedených dôvodov žalobe žalobkyne vyhovel a určil, že je vlastníčkou parcely Č.. XXXX N. S. XX/XXX T. na F. Č.. XXXX pre E.. Ú. Z..

8. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p.. Posúdil, že žalobkyňa mala v konaní čiastočný úspech, v časti určenia vlastníckeho práva, pričom vo zvyšných dvoch žalobných návrhoch boli úspešní žalovaní 1/ a 2/. V dôsledku čiastočného úspechu nepriznal žiadnej zo strán náhradu trov konania. O vrátení súdneho poplatku vo výške 199 eur žalobkyňi rozhodol podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb..

9. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní 1/ a 2/ včas odvolanie tvrdiac, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tým aj jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho stavu. Poukázali na to, že základným titulom pre vyporiadanie vlastníckeho práva v ich prospech, resp. v prospech ich právnych predchodcov boli notárske zápisnice o vydržaní citované

v odôvodnení rozsudku, a na to, že v rozsudku sa tiež uvádza, že z pôvodnej S.. Č.. XXXX bol odčlenený diel 3 o výmere 651 m². Mali za to, že predmetom sporu o určenie vlastníctva mohla byť výmera tohto dielu, a preto je nesprávne a nevykonateľné rozhodnutie, ktorým súd určil, že žalobkyňa je vlastníčkou S. XX/XXX T. S. S. Č.. XXXX z pôvodnej výmery 764 m², keďže takúto výmeru žalovaní ani ich právny predchodcovia nenadobudli. Nadobudli len 652 m², a preto im nemôže byť ich vlastníctvo znížené z výmery 764 m². Uviedli, že takýmto nesprávnym vyhodnotením dôkazov by došlo k nezákonnému poškodeniu ich vlastníckych práv. Tvrdili, že z výmery 764 m² sa žalobkyňa domohla v prepočte 110,35 m², pričom skutočne súd mohol určiť vlastníctvo len k výmere vychádzajúcej zo 651 m², t.j. výmera 94 m², rozdiel v neprospech žalovaných je 16,35 m². Poukázali na to, že geometrický plán č. 27/2003, na základe ktorého došlo k odčleneniu dielu 3 je súčasťou spisu a z opatrnosti priložili identifikáciu parciel vykonanú OÚ Malacky, ktorá potvrdzuje, že do LV č. 4870 vedeného na ich meno bolo odpísaných 651 m², ktoré sú súčasťou parc. č. 3347/1. Mali za to, že rozsudok po predložení na zápis príslušnému katastrálnemu odboru môže byť realizovaný jedine tak, že kataster z dielu 3 vytvorí samostatnú parcelu o výmere 651 m², ktorá bude v spoluvlastníctve žalovaných v podiele 308/360 a žalobkyne v podiele 52/360 a zostatok z výmery 764 m², teda výmera 113 m² bude evidovaná naďalej na F. Č.. XXXX T. S. S.. Č.. XXXX. Argumentovali, že výmera 764 m² uvedená na LV č. 3649 je nesprávna a vznikla neodpísaním výmery 651 m². Uviedli tiež, že voči ostatným dôvodom, na základe ktorých dospel súd prvej inštancie k určeniu vlastníctva v prospech žalobkyne a právne vyhodnotil predmetné notárske zápisnice, odvolanie nepodávajú. Záverom navrhli aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a určil, že žalobkyňa je vlastníčkou podielu 52/360 z dielu 3 o výmere 651 m² odčleneného na základe geometrického plánu č. 7/2003 vyhotoveného A. S., O., Ú. X. E. Ú. N. C., K. E. Z. S. Č.. XXX/XXXX T. M. XX.XX.XXXX T. S.. Q.. G. Č.. XXXX N. E.. Ú.T.. Z., X. Z.. Žiadali tiež priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Žalobkyňa navrhla vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaných napadnutý rozsudok ako zákonný a správny potvrdiť. S tvrdeniami žalovaných nesúhlasila, keď poukázala na to, že pri vymedzení petitu žaloby vychádzala z F. Č.. XXXX, kde je uvedené S.. Č.. XXXX B. X. A. N. XX/XXX, a teda petit žaloby presne kopíruje označenie nehnuteľnosti na uvedenom LV, ktorý je založený v súdnom spise. Výrok rozsudku teda zodpovedá vymedzeniu nehnuteľnosti na liste vlastníctva, a pokiaľ má rozsudok slúžiť ako podklad pre kataster nehnuteľností, mal by jeho výrok zodpovedať tomu, ako je nehnuteľnosť zapísaná v katastri nehnuteľností. Zdôraznila, že žalovaní nespochybňujú napadnutý rozsudok v merite veci, teda v otázke určenia vlastníctva, ale domnievajú sa, že by mal súd zohľadniť geometrický plán z r. 2003. V tejto súvislosti poukázala na to, že tento geometrický plán si dali žalovaní vypracovať v r. 2003 ako podklad pre svoje nezákonné vydržanie v čase, keď sa pokúšali si protiprávne pozemok privlastniť pochybným vydržaním v rokoch 1998 a 2004, pričom geodetovi dali pokyn včleniť S.. Č.. XXXX do novovznikajúcej omnoho väčšej S.. Č.. XXXX/X X. N. XXXX Z.X. Uviedla, že tento geometrický plán bol katastru predložený vo väzbe na zápisnicu o vydržaní z r. 2004, ktorej zákonnosť však súd prvej inštancie a aj odvolací súd spochybnili a pokiaľ nemožno prihliadať na zápisnicu o vydržaní, nie je možné prihliadať ani a geometrický plán. Tento je navyše starý 17 rokov, bol vyhotovený 8 rokov pred podaním žaloby, a po vydaní rozsudku o určení vlastníctva a nezákonnosti vydržania už nepredstavuje aktuálny podklad ani pre súd, ani pre kataster nehnuteľností. Nesúhlasila ani s petitom odvolania, v ktorom žalovaní navrhli, aby súd určil, že žalobkyňa je vlastníčkou „podielu 52/360 z dielu 3“ ..., keďže oba listy vlastníctva (žalobkyne a žalovaných) neobsahujú žiaden „diel 3“. Zdôraznila, že jej nehnuteľnosť je v registri E súčasťou S.. Č.. XXXX X. N. XXX Z.X B. N. Q. L. A. K. S.. Č.. XXXX/X X. N. XXXX Z.X. Žiaden „diel 3“ nie je na žiadnom LV uvedený, a preto ani nemôže byť vo výroku rozsudku, ktorý by potom mohol byť označený za neurčitý. Poukázala tiež na to, že takéto označenie „diel 3“ použil iba geodet v geometrickom pláne z r. 2003. Nesúhlasila ani s návrhom na priznanie trov odvolacieho konania žalovaným, ktorí nežiadajú zmenu rozsudku v tom zmysle, že by ona nebola vlastníčkou nehnuteľnosti, ale domáhajú sa iba vloženia zmienky o geometrickom pláne do výroku rozsudku.

11. Žalovaní sa k vyjadreniu žalobkyne k ich odvolaniu nevyjadrili.

12. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ nie je dôvodné. Podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p. verejne vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. S poukazom na citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady (keď tieto ani neboli v odvolaní žalovaných namietané), v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku, na základe ktorých súd prvej inštancie žalobe žalobkyne vyhovel a určil, že žalobkyňa je vlastníčkou podielu XX/XXX na S. Č. XXXX X. N. XXX Z.X H. K. N. X. Z., X. Z., E. Ú. Z., T.K. na F. N. Č.. XXXX. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobkyňou uplatneného nároku, a jeho výsledky aj náležite v súlade s ust. § 191 C.s.p. zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver, a svoje rozhodnutie aj náležite a v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď sa vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých ho založil, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné, pričom všetky svoje závery aj riadne a pochopiteľne zdôvodnil. Napokon, žalovaní žiadny zo záverov súdu prvej inštancie odvolaním nenapadli a ani nespochybňovali, keď v samotnom odvolaní výslovne uviedli, že voči ostatným dôvodom, na základe ktorých dospel súd prvej inštancie k určeniu vlastníctva v prospech žalobkyne a právne vyhodnotil predmetné notárske zápisnice odvolanie nepodávajú. Z uvedeného, ako aj z obsahu ich odvolania je zrejmé, že žiadajú len zmenu výroku napadnutého rozsudku, a to tak, že žalobkyňa je vlastníčkou podielu 52/360 z dielu 3 o výmere 651 m² odčleneného na základe geometrického plánu č. 7/2003 vyhotoveného A. S., O., Ú. X. E. Ú. N. C., K. E. Z. S. Č.. XXX/XXXX T. M. XX.XX.XXXX T. S.. Q.. G. Č.. XXXX N. E.. Ú.. Z., X. Z., argumentujúc nesprávnym vyhodnotením predložených dôkazov a zásahom do ich vlastníckeho práva. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie žalovaných za nedôvodné a napadnutý rozsudok za správny a aj spravodlivý. S jeho výrokom a aj s odôvodnením súdom prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožňuje (ust. § 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, poukazuje na ne a vyjadri sa len k odvolacej námietke žalovaných.

15. Ak žalovaní v odvolaní na jednej strane uviedli, že proti dôvodom, na základe ktorých dospel súd prvej inštancie k určeniu vlastníctva v prospech žalobkyne a právne vyhodnotil predmetné notárske zápisnice, odvolanie nepodávajú, a na strane druhej v odvolaní argumentujú tým, že základným titulom pre vyporiadanie vlastníckeho práva v ich prospech resp. v prospech ich právnych predchodcov boli práve notárske zápisnice o vydržaní, a že nadobudli vyššie špecifikovaný diel 3 o výmere 651 m² (s poukazom na geometrický plán z roku 2003, ktorý predložila právna zástupkyňa žalovaných k jej prehláseniu do notárskej zápisnice, že C. F. je na základe vydržania vlastníčkou tam uvedených pozemkov), a že nesprávnym vyhodnotením dôkazov by došlo k poškodeniu ich vlastníckych práv, posúdil odvolací súd ich odvolanie za zmaťochné. V tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie predsa v rámci riešenia predbežnej otázky žalovanými tvrdeného vydržania sporného pozemku či už C. F. v roku 2004 v časti, alebo S. A. v roku 1998 v celosti, dospel k jednoznačným záverom, a to, že podmienky vydržania neboli ani v jednom z týchto prehlásení, zachytených v notárskych zápisniciach, splnené, a to u C. F. vôbec a u S. A. minimálne k podielu A. A. (XX/XXX). Je potom nepochybné, že S. A. podiel žalobkyne na spornom pozemku vydržaním nenadobudol, a C. F. nenadobudla vydržaním žiadne vlastnícke práva k spornému pozemku, uvedenému v notárskej zápisnici. Tieto závery súdu prvej inštancie žalovaní podľa ich vyjadrenia v odvolaní ani odvolaním nenapádajú, napriek tomu však za základný titul vlastníckeho práva ich a ich právnych predchodcov označujú práve uvedené notárske zápisnice o vydržaní, hoci nespochybňujú, že C. F., od ktorej sporný pozemok (v časti) nadobudli, tento pozemok nevydržala a nebola teda jeho vlastníčkou. Odvolací súd pripomína, že predmetom sporu bolo určenie vlastníckeho práva žalobkyne k podielu 52/360 na S. Č.. XXXX, ktorý nadobudla dedením od svojej Z. B. A. (Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 10D/220/02) a jej matka od svojho X. A. A. (Osvedčenie o dedičstve sp.zn. 18D/692/96), keď predmetná S. Č.. XXXX je riadne vedená na F. Č.. XXXX, na ktorom je žalobkyňa aj v súčasnosti vedená ako vlastníčka podielu 52/360. Keďže jej vlastnícke právo bolo spochybnené žalovanými, domáhala sa žalobou na súde jeho určenia, a to presne tak, ako je zapísané na príslušnom liste vlastníctva. Keďže svoje vlastnícke právo k podielu 52/360 na parcele č. 5620 v konaní pred súdom riadne preukázala, súd prvej inštancie jej žalobe vyhovel. Výrok rozsudku zodpovedá

vymedzení parcely Č.. XXXX na F. N. Č.. XXXX a bude preto podkladom pre kataster nehnuteľností na odstránenie spornosti vlastníctva. Ako správne uviedla žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných, žiadny diel 3 (ktorým operujú žalovaní v odvolaní a žiadajú ho uviesť vo výroku rozsudku) nie je na žiadnom liste vlastníctva uvedený, a preto nie je namieste k nemu určovať vlastnícke právo. Napokon, ako už bolo uvedené vyššie, právna predchodkyňa žalovaných Barbara Lisá k nemu vlastnícke právo vydržaním nenadobudla, a preto je bez významu aj ňou katastru nehnuteľností predložený geometrický plán, podľa ktorého si dala nehnuteľnosť zapísať do vlastníctva spolu s notárskou zápisnicou o vydržaní. Ak žalovaní namietali nesprávne hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie, odvolací súd nesúhlasí a uvádza, že súd prvej inštancie rozhodol na základe poznatkov získaných z vykonaných dôkazov, keď následne tieto poznatky voľne podľa svojej logickej úvahy zhodnotil a dospel k rozhodnutiu. Dôkazy teda hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli sporové strany (§ 191 C.s.p.). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa všetkými týmito hľadiskami a zásadami riadil a jeho postupu pri hodnotení dôkazov nie je čo vytknúť. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov, pričom kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorému súd dospel, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku, z ktorého v posudzovanej veci všetky závery, ku ktorým súd prvej inštancie vyhodnotením dôkazov dospel, jednoznačne vyplývajú.

16. Ako už bolo uvedené vyššie, odôvodnenie napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce, logické a pochopiteľné i pre laika. Okolnosti namietané žalovanými v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanými závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa s vyhodnotením produkovaných dôkazov súdom prvej inštancie stotožnil a odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval. K odvolaniu žalovaných potom uvádza, že namietané nesprávne hodnotenie dôkazov, vrátane nesprávnych skutkových a právnych záverov, nie je opodstatnené, a pripomína, že hodnotenie dôkazov je vecou súdu a nie sporových strán, a zdôrazňuje, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami, a ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne právo dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (I. ÚS 97/97). Odvolacie námietky žalovaných vyhodnotil odvolací súd za nedôvodné a nespôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so všetkými závermi, ku ktorým súd prvej inštancie vo svojom rozsudku dospel, a jeho rozhodnutie považuje za logické, presvedčivé a aj spravodlivé. V tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami sporových strán, v tomto prípade žalovaných, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného, a teda riadne odôvodneného rozhodnutia, pričom sporovým stranám nemusí dať odpoveď na všetky otázky nimi nastolené, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu, uvádzaných stranami sporu, čím sa súd prvej inštancie aj riadil, a ako už bolo uvedené vyššie, svoje rozhodnutie náležite a vyčerpávajúcym spôsobom zdôvodnil. V kontexte odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že skutkové, a na ich základe prijaté právne závery súdu prvej inštancie sú v plnom rozsahu podložené správnym výkladom. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia nemá odvolací súd viac čo uviesť, pretože by iba zopakoval správnosť skutkových zistení a na ich podklade správne prijatých právnych záverov súdu prvej inštancie.

18. Z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.. Žalobkyni, plne úspešnej v odvolacom konaní, priznal voči neúspešným žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).